

Είναι δύσκολο να εκφράσω τις σκέψεις και τα συναισθήματά μου γι' αυτό το τόσο σημαντικό γεγονός, την υιοθεσία του αρχαίου θεάτρου της Απτέρας. Οι λέξεις φαντάζουν φτωχές. Δεν μπορούν να εκφράσουν την αλήθεια, τη δύναμη και το μεγαλείο εκείνων των μοναδικών στιγμών που ζήσαμε.

Από την πρώτη κιόλας στιγμή της συνεργασίας μας, βίωσα έντονα συναισθήματα και πρωτόγνωρες εμπειρίες. Αμέτρητη χαρά και ικανοποίηση για την μικρή, έστω, προσφορά μας στην ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου και μαγεία από τις συλλογικές βιωματικές δράσεις με τους υπέροχους συμμαθητές μας και από τα δύο σχολεία, μέσα από τις οποίες κάθε Κυριακάτικο πρωινό για ένα ολόκληρο μήνα, με σεβασμό για τον τόπο, μαθαίναμε καινούργια πράγματα για την ιστορία του.

Όταν έφτασε η μέρα της τελετής υιοθεσίας του θεάτρου, αγωνιούσα γιατί ήθελα να βοηθήσω και να πληροφορήσω όσο καλύτερα μπορούσα τους επισκέπτες για ένα από τα πιο όμορφα μνημεία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Η εκδήλωση πήγε πολύ καλύτερα από όσο περίμενα και η συγκίνησή μου ήταν έντονη. Είδα ανθρώπους γεμάτους θέληση για γνώση, ανθρώπους που μας τίμησαν με την παρουσία τους και ενδιαφέρθηκαν γι' αυτό το όμορφο γεγονός. Εκείνο όμως που φάνηκε να ενώνει όλους εμάς που βρεθήκαμε εκείνη την μέρα στον αρχαιολογικό χώρο ήταν η συναίσθηση του χρέους απέναντι στην ανάδειξη και στην προστασία των ιστορικών μνημείων.

Εύχομαι το γεγονός αυτό να αποτελέσει αφορμή για περισσότερες συνεργασίες ανθρώπων με πολιτιστική συνείδηση γιατί τέτοια γεγονότα μας προσφέρουν εσωτερικό πλούτο και ποιότητα ζωής.

Ευτυχία Ζαννή, Γ1 – «Ξεναγός», Γυμνάσιο Βάμου

Όταν πρωτοάκουσα για την υιοθεσία του αρχαίου θεάτρου της Απτέρας, ενθουσιάστηκα. Δήλωσα αμέσως πρόθυμος να συμμετάσχω στην όλη διαδικασία. Με πρότειναν για την εκδήλωση και χάρηκα πολύ. Οι πρόβες και η προετοιμασία ξεκίνησε σχεδόν αμέσως. Γνωριστήκαμε με τα παιδιά του 2^{ου} Γυμνασίου Χανίων και αναπτύξαμε ταχύτερα φιλίες. Οι πρόβες ήταν ευχάριστη διαδικασία και μέσα από αυτές αποκτήσαμε γνώσεις για τον αρχαίο μας πολιτισμό, τον τρόπο ζωής που είχαν οι πρόγονοί μας. Επίσης δεθήκαμε ακόμα περισσότερο και με τα παιδιά του δικού μας σχολείου. Για μένα η ανάδειξη του αρχαίου θεάτρου της Απτέρας ήταν μια όμορφη εμπειρία που θα μείνει αξέχαστη.

Σωκράτης Ακκούς, Γ1 – «Ξεναγός», Γυμνάσιο Βάμου

Είμαι ο Μπάμπης, μαθητής της Β' Γυμνασίου Βάμου και ήμουν ξεναγός στο αρχαίο θέατρο της Απτέρας. Είμαι συγκινημένος και ευχαριστημένος γιατί πρόσφερα στον κόσμο πληροφορίες σχετικά με το αρχαίο θέατρο. Επίσης χαίρομαι που μαζί με τους συμμαθητές μου και τους καθηγητές δεν επιτρέψαμε να χαθεί ένα μέρος του πολιτισμού μας. Υποσχόμαστε πως θα προσπαθήσουμε να προστατέψουμε το θέατρο για να υπάρχει για πολλά χρόνια ακόμα.

Μπάμπης Πιπεράκης, Β3 – «Ξεναγός», Γυμνάσιο Βάμου

Η υιοθεσία του αρχαίου θεάτρου της Απτέρας ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία όχι μόνο για εμένα αλλά για όλους μας. Εργαστήκαμε σκληρά αλλά στο τέλος ανταμειφθήκαμε από τον κόσμο που ήρθε στην τελετή. Εκτός από το ότι μάθαμε πολλά για την ιστορία της αρχαίας Απτέρας, καταφέραμε και αναπτύξαμε καλές σχέσεις με τους μαθητές του 2^{ου} Γυμνασίου.

Υποσχόμαστε πως θα προσπαθήσουμε να προστατέψουμε αυτό τον τόπο και δεν θα τον αφήσουμε να ξεχαστεί. Μια σπουδαία εκδήλωση για έναν τόπο που τον αγαπάμε και τον σεβόμαστε για την μακραίωνη ιστορία του. Νιώσαμε συναισθήματα μοναδικά.

Γεωργία Λουράκη, Γ2 – απαγγελία όρκου στο θέατρο, Γυμνάσιο Βάμου

Τι σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς αρχαίο θέατρο; Ποιες είναι οι σκέψεις για έναν αρχαιολογικό χώρο; Οι δικές μου σκέψεις άλλαξαν σε μεγάλο βαθμό μετά τη δράση υιοθεσίας του αρχαίου θεάτρου που συμμετείχε το σχολείο μου σε συνεργασία με το 2^ο Γυμνάσιο Χανίων. Είμαι πολύ περήφανη και χαρούμενη που μου δόθηκε η ευκαιρία να συμμετέχω σε μια τέτοια δράση. Έγινα ξεναγός λοιπόν και είδα τα πράγματα από εντελώς διαφορετική οπτική γωνία. Με αυτό τον τρόπο διαβάσαμε και μάθαμε για το θέατρο, ήρθαμε σε επαφή μαζί του και το αγαπήσαμε μέσα από την μοναδικότητά του που γοητεύει για αιώνες και γοήτευσε και εμάς. Την ημέρα της εκδήλωσης είχα κυριευτεί από άγχος και αγωνία παρά την εξαιρετική οργάνωση και τη συνεργασία με τους συμμαθητές μας και την υπεύθυνη καθηγήτρια που είχε επιμεληθεί άψογα την προετοιμασία. Όλα όμως εξαφανίστηκαν με το που άρχισε η ξενάγηση. Μια μαγική στιγμή που αιώνες παράδοσης και πολιτισμού συναντήθηκαν με τον σύγχρονο κόσμο. Ένα δέος φαινόταν στα πρόσωπα των παρευρισκομένων που παρακολουθούσαν προσεκτικά ό,τι λέγαμε μη τυχόν και χάσουν κάποια λέξη από αυτά που λέγαμε. Προσπαθήσαμε να μεταλαμπαδεύσουμε στο κοινό μας τις γνώσεις που είχαμε λάβει με την εμπειρία ως ξεναγός να μένει χαραγμένη στη μνήμη. Η στιγμή που κορυφώθηκε η συγκίνηση ήταν η στιγμή του όρκου προστασίας του αρχαίου θεάτρου όπου οι συμμαθητές μας στάθηκαν στο σημείο που στέκονταν οι ηθοποιοί. Στο άκουσμα των λέξεων ένα ρίγος διαπέρασε το κορμί. Η εκδήλωση τέλειωσε και αποχαιρέτισαμε το θέατρο που μας έδωσε τόσα όσα εμείς δεν μπορούμε να του προσφέρουμε. Μας γέμισε υπερηφάνεια και νοσταλγία για μια χαμένη εποχή και το σημαντικότερο δημιουργήσαμε δεσμούς μεταξύ μας οι μαθητές. Και υποσχεθήκαμε όλοι μαζί πως... τον τόπο τούτο τον προγονικό θα τιμούμε.

Πηνελόπη Χαροκοπάκη, Γ3 – «Ξεναγός», Γυμνάσιο Βάμου